

Sygnatura akt VI W 1421/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 września 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Krzysztof Korzeniewski

Protokolant: Aleksandra Duczemińska

po rozpoznaniu w dniu 2 września 2013 r.

sprawy przeciwko T. A. synowi T. i B. z domu Ś.

urodzonemu (...) w R.

obwinionemu o to, że

w dniu 26 listopada 2011 r. około godz. 17:15 we W. spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując tramwajem linii (...), wozem (...) oraz (...) jechał ul. (...) od strony ul. (...) w kierunku ul. M.C. S. i na skrzyżowaniu z Rondem (...) nie zastosował się do sygnalizatora - "S. zamknięty", przejeżdżając rondo przy zamkniętym S. dla pojazdów szynowych, nie udzielił pierwszeństwa przejazdu w wyniku czego zderzył się z samochodem os. marki B. (...), którego kierujący wjechał na Rondo (...) przy palącym się zielonym świetle od strony Mostu G. i kontynuował jazdę prawym pasem ruchu w kierunku Mostu S. zgodnie z sygnalizacją świetlną nadającą światło zielone.

tj. o czyn z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 3 ust. 1 PoRD oraz art. 92 § 1 kw w zw. z art. 5 ust. 1 PoRD

I. uniewinnia obwinionego T. A. od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku;

II. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt VI W 1421/12

UZASADNIENIE

W dniu 26 listopada 2011 r. około godz. 17.15 T. A. kierował tramwajem linii 1 wóz nr (...) i (...). Jechał ul. (...) od strony ul. (...) w kierunku ul. (...) S. we W.. Przejeżdżał przez Rondo (...). Rondo (...) jest skrzyżowaniem dróg typu rondo, na którym ruch pojazdów samochodowych odbywa się wokół „wyspy” położonej centralnie. Ruch taboru tramwajowego odbywa się w poprzek ronda. Zamontowana na rondzie sygnalizacja świetlna reguluje oddzielnie ruch pojazdów samochodowych i tramwajów. Cykle pracy sygnalizacji świetlnej dla pojazdów są zsynchronizowane z sygnalizacją świetlną dla tramwajów. Przy wjeździe tramwaju kierowanego przez T. A. na rondo sygnalizator świetlny dla tramwajów tzw. siemens podawał sygnał otwarty, tzn. świeciły się światła pionowe i prawe skrajne. W końcowej fazie wyjazdu tramwaju z ronda przy przekraczaniu jezdni dla pojazdów samochodowych doszło do zderzenia z samochodem B. nr rej. (...) kierowanym przez J. B., jadącym od strony Mostu G.. Samochód ten wjechał w tramwaj przejeżdżając linię sygnalizacji dla jego kierunku jazdy przy świetle czerwonym. W wyniku zderzenia powstały uszkodzenia obu pojazdów. W samochodzie marki B. uszkodzony został przedni zderzak, pokrywa silnika, przednie

blotniki, oba reflektory i zawieszenie przednie kół. W tramwaju uszkodzeniu uległ zderzak przedni, przednia ścianka, prawe boczne poszycie, zgarniacz.

dowód: notatka urzędowa k. 3;

zapis z rejestratora k. 6;

notatka służbowa k. 7;

wyjaśnienia T. A. k. 10, 62;

zeznania I. S. k. 64;

dokumentacja fotograficzna k. 12;

zapis monitoringu k. 13, 31-33;

opinia biegłego J. D. k. 125-134;

T. A. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu wyjaśniając zgodnie z dokonanymi ustaleniami.

vide: wyjaśnienia T. A. k. 10, 62;

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na notatce urzędowej, zapisie z rejestratora prędkości tramwaju, notatce służbowej, dokumentacji fotograficznej, zapisie z monitoringu ronda, opinii biegłego J. D., wyjaśnieniach T. A. i zeznaniach I. S..

Sąd dał wiarę notatce urzędowej jak i notatce służbowej MPK w przedmiocie wskazania czasu i miejsca zdarzenia gdyż dokumenty te zostały sporządzone należycie.

To samo należy odnieść do dokumentacji fotograficznej oddającej uszkodzenia samochodu i tramwaju.

Jakichkolwiek wątpliwości nie wzbudza monitoring służb miejskich będący rejestracją przedmiotowego zdarzenia.

Opinia biegłego J. D., potwierdzającego przebieg zdarzenia opisanego przez T. A. i I. S., a kwestionującego tenże przebieg wynikający z zeznań kierującego samochodem marki B. J. B., wprost odnosi się do dowodów wyżej opisanych. Została ona sporządzona zgodnie z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego. Stąd, jako rzetelnej, nadano jej walor przydatności w niniejszym postępowaniu.

Podzielając wywód biegłego J. D. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom T. A. i zeznaniom przypadkowej pasażerki tramwaju A. S. w przedmiocie rodzaju sygnału podawanego przez sygnalizator świetlny dla taboru szynowego. Materiał ten potwierdza bowiem zapis z monitoringu i rejestratora ruchu tramwaju Nadto jest on zgodny z programem działania sygnalizacji świetlnej na Rondzie (...), który był znany biegłemu D..

Sąd nie dał wiary zeznaniom J. B. w przedmiocie sygnału podawanego przez sygnalizator dla jego kierunku jazdy jako sprzecznym z opisanym powyżej materiałem, a w szczególności z monitoringiem.

Sąd pominął pozostałe dowody, jako niewnoszące istotnego materiału dowodowego.

Stąd, z uwagi na powyższe, na podstawie art. 5 § 1 pkt 2 kpw w zw. z art. 62 § 3 kpw wydano orzeczenie uniewinniające.

Rozstrzygnięcie o kosztach wydano w oparciu o przepis art. 118 § 2 kpw.